

καθολική

Αδελφότητα

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

φυλ 18 Δεκέμβριος 2020

Ο Πάπας Φραγκίσκος συλλειτούργησε με τους νέους καρδινάλιους (13 από 8 έθνη) στη Βασιλική του Αγίου Πέτρου στο Βατικανό, στις 29 Νοεμ. Μέρα έναρξης της περιόδου προ των Χριστουγέννων και του νέου λειτουργικού έτους. Στην ομιλία του είπε πως οι δύο φράσεις κλειδιά για αυτή την περίοδο είναι η εγγύτητα του Θεού και η ανάγκη επαγρύπνησης μας κατά της αδιαφορίας και της μετριότητας. Ο Θεός κατέβηκε για να κατοικήσει ανάμεσα μας και πρέπει να τον επικαλούμαστε. Θέλει να έρθει πιο κοντά μας, αλλά προτιμά να του το ζητάμε πρώτα εμείς ελεύθερα. Ένα μεγάλο λάθος στη ζωή είναι να απορροφούμαστε σε χίλια πράγματα και να αγνοούμε τον Θεό...

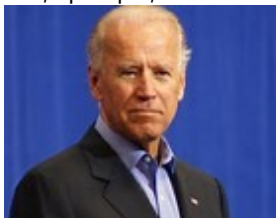

Ο Πάπας Φραγκίσκος τόνισε πως δεν πρέπει να συνηθίζουμε στην αδιαφορία και να ικανοποιούμαστε από μια ζωή χωρίς σκοτούρες. Αντίθετα η πίστη μας πρέπει να είναι σαν φωτιά που καίει, επιθυμία για τον Θεό, προσπάθεια για αλλαγή, κουράγιο για αγάπη, σταθερή πρόσδος. Δεν είναι ναρκωτικό για το άγχος, αλλά ιστορία αγάπης για ερωτευμένους ανθρώπους. Οι πιστοί πρέπει να παραμένουμε άγρυπνοι μέσω της φιλανθρωπίας και ευσπλαχνικής υπηρεσίας για τους άλλους.

Ο Καθολικός Ιρλανδικής καταγωγής

Τζό Μπάϊντεν

νέος πρόεδρος των ΗΠΑ

νέα ελπίδα για τον κόσμο...

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ και ΚΑΛΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ ΝΑ ΦΤΑΣΟΥΜΕ

Αγιότητα και επαγρύπνηση
η λύση στα εφιαλτικά σενάρια

Προετοίμασε το δρόμο για τον Χριστό

Αν και μέρες χαράς που καταξιωνόμαστε να βιώσουμε για ακόμη μια φορά το ιστορικό γεγονός της ενανθρώπισης του Γιου του Θεού για χάρη της σωτηρίας μας, βρίσκουμε τους εαυτούς μας αντιμέτωπους με πρωτόγνωρα εφιαλτικά σενάρια... Η πανδημία του κοροναϊού και τα αδιέξοδα στο κυπριακό, απειλούν την ασφάλεια μας και την ποιότητα της ζωής μας. Νιώθουμε ανήμποροι να αντιδράσουμε μόνοι μας. Ο δρόμος προς Εκείνον και τη σωτηρία του, είναι η αγιότητα και η προσευχή... Ας τον ακολουθήσουμε επιτέλους...

Μιχάλης Ταννούσης

Ο εγγονός του αείμνηστου ηγέτη της Μαρωνιτικής κοινότητας Ιωάννη Μαυρίδη, εξελέγη βουλευτής με τους Ρεπουβλικάνους στην Νέα Υόρκη. Είναι δικηγόρος, γιος του Ττόνη Ταννούση και της Καίτης Μαυρίδη. Πιστεύουμε πως στην εκλογή του βοηθήσαν όχι μόνο οι ελληνοκύπριοι αλλά και οι πολυάριθμοι Μαρωνίτες της ΝΥ

Κυπριακό

Ξανά διαπραγματεύσεις

Σε ποιον αναφέρεται η Τουρκία όταν απαιτεί λύση δύο κρατών; Τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, ο ΓΓ, η απεσταλμένη του Τζέιν Λούτ, η ΕΕκαι η Κυπριακή Δημοκρατία διακηρύσσουν την προσήλωση τους σε ένα κυπριακό κράτος ομοσπονδιακό. Μήπως βασίζεται στους Ελληνοκύπριους που προτιμούν να μην έχουν του Τουρκοκύπριους μέσ'τα πόδια τους;

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιωσήφ Σουέιφ φεύγει έχοντας υπηρετήσει τους Μαρωνίτες της Κύπρου δραστήρια, δοκίμασε τα πάντα, όμως δεν μπόρεσε να σταματήσει τον κατήφορο... Τον ευχαριστούμε για την προσπάθεια του, ευχόμενοι όπως το χάρισμα του αποδειχτεί πιο χρήσιμο στην νέα του έδρα την Τρίπολη.

Ο Πατέρας Σ. Σφέιρ στη θέση του Ι. Σουέιφ

Ο π. Σελήμ Σφέιρ έχει διοριστεί πατριαρχικός τοποτηρητής της αρχιεπισκοπικής περιφέρειας της Κύπρου, για τον οποίο σκοπό χειροτονήθηκε Χωρεπίσκοπος. Είναι γνωστός στους Μαρωνίτες λόγω της μακράς υπηρεσίας του στο νησί. Από την εποχή του Αρχιεπισκόπου Πέτρου Τζεμαγιέλ, επισκεπτόταν την Κύπρο για να υπηρετήσει σε θέσεις που αντιμετώπιζαν ιδιαίτερα προβλήματα, με εργαλείο του την πνευματική του μόρφωση, τη σεμνότητα και σοβαρότητα του. Ευχή όλων όπως το χάρισμα του αποδειχτεί σωτήριο για την κοινότητα, που έχει σχεδόν περιέλθει σε κατάσταση παραλυσίας...

ΑΓΙΑ ΜΗΤΕΡΑ ΤΕΡΕΖΑ

Βλέπε σελίδες 2 και 3

ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ

η αληθινή ιστορία του Ιησού από τη Ναζαρετ

Πολλοί δεν πιστεύουν πως υπάρχει Θεός. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που αμφισβητούν την θεότητα του Χριστού, σε βαθμό που να κινδυνεύει η συνέχιση της Εκκλησίας. Αμφισβητείται βασικά η αξιοπιστία των τεσσάρων Ευαγγελίων που περιλαμβάνονται στο βιβλίο της Καινής Διαθήκης που αποτελεί το δεύτερο μέρος της Αγίας Γραφής ή Βίβλου, με πρώτο την Παλαιά Διαθήκη. Κυρίως αμφισβητείται το τέταρτο Ευαγγέλιο, το Κατά Ιωάννη, όπου ο Χριστός λέει πιο καθαρά από τα άλλα τρία Ευαγγέλια πως είναι Θεός, ισχυριζόμενοι πως αυτά τα λόγια δεν ήταν πραγματικά του Χριστού αλλά είχαν προστεθεί σκόπιμα από την πρώτη εκκλησία που δημιουργήθηκε λίγο μετά το θάνατο του. Άμα ο άνθρωπος προβληματιστεί καλοπροαίρετα, ορθολογιστικά και με βάση κάποιες υπάρχουσες μαρτυρίες, μπορεί να φτάσει σε ασφαλές συμπέρασμα πως υπάρχει Θεός. Πρώτη μαρτυρία είναι η δική μας ύπαρξη, που κάποιος Λόγος ή Δημιουργός πρέπει να την έχει προκαλέσει. Δεύτερη μαρτυρία είναι τα συγγράμματα που μας άφησαν οι αυτόπτες μάρτυρες της

Ανάστασης και όσους γνώρισαν. Και τρίτη μαρτυρία είναι η ύπαρξη των αγίων και τα θαύματα τους. Ο Ιωάννης ήταν ο αγαπητός μαθητής του Χριστού, αυτός που βρέθηκε μαζί με την Παναγία κάτω από το σταυρό όπου κρεμόταν ο Χριστός. Όπως λέει το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, **Ένας από τους στρατιώτες του τρύπησε την πλευρά με τη λόγχη, κι αμέσως βγήκε από την πληγή αίμα και νερό. Αυτός που αναφέρει το γεγονός το είδε με τα μάτια του, κι αυτό που αναφέρει είναι αληθινό.** Επίσης στο τέλος του Ευαγγελίου βρίσκουμε πως: **Αυτός είναι ο μαθητής που επιβεβαιώνει αυτά τα γεγονότα και που τα έγραψε. Κι εμείς ξέρουμε πως λέει την αλήθεια.** Επίσης, **Αυτά εδώ όμως γράφτηκαν για να αναγνωρίσετε και να πιστέψετε πως ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού, ο σωτήρας που περιμένατε. Επίσης, το Ευαγγέλιο του Ιωάννη μας πληροφορεί πως ο αναστημένος Χριστός είπε στον άπιστο Απόστολο Θωμά που δεν πίστεψε αμέσως πως είχε αναστηθεί: Φέρε το δάχτυλο σου**

εδώ και δεξ τα χέρια μου, και φέρε το χέρι σου και βάλλτο στην πλευρά μου. Πάψε να αμφιβάλλεις καιπίστεψε. Ο Θωμάς του αποκρίθηκε: Εσύ είσαι ο Κύριος μου και ο Θεός μου. Επιπλέον, διαθέτουμε στην Καινή Διαθήκη τις επιστολές του Αποστόλου Παύλου, με τη δική του μαρτυρία για το έργο και την ανάσταση του Χριστού. Πέρα απ' αυτές τις μαρτυρίες των Αποστόλων και των Ευαγγελιστών, υπάρχουν και οι γραπτές μαρτυρίες κάποιων πατέρων της εκκλησίας και αυτοπτών μαρτύρων του έργου και της ανάστασης του Χριστού... Έχουμε τις επιστολές του Αγίου Ιγνατίου και το βιβλίο του Αγίου Ειρηναίου, οι οποίοι έζησαν πριν ακόμα πεθάνουν οι απόστολοι, και είτε γνώρισαν κάποιους απ' αυτούς είτε κάποιους μαθητές τους. Ο Άγιος Ειρηναίος, επίσκοπος της Λυών τότε, έγραψε πως γνώριζε τον Άγιο Πολύκαρπο ο οποίος του έλεγε πως ήταν φίλος με τον ίδιο τον Απόστολο Ιωάννη, αγαπητό μαθητή του Χριστού και αυτόπτη μάρτυρα της σταύρωσης και της ανάστασης.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Π. Ι. ΛΑΚΚΟΤΡΥΠΗ

Η ιστορία των Μαρωνιτών της Κύπρου (συνέχεια από σελ 4)

Περιφέρεια. > Αργότερα, τον 14ο αιώνα (1340-1357 περίπου), η πολυάριθμη πια κοινότητα είχε τον επίσκοπο της με έδρα στο νησί, μοναστήρι και μοναχούς, ενορίες και ιερείς,. Αποτελούσε τη δεύτερη σε πληθυσμό κοινότητα στην Κύπρο μετά την Ελληνοκυπριακή. > Με την κατοχή της Κύπρου από τους Ενετούς (1489- 1570) και πολύ περισσότερο κάτω από τον ασήκωτο ζυγό των Οθωμανών (1571- 1878), ο αριθμός των Μαρωνιτών της Κύπρου μειώθηκε στο ελάχιστο. Τα δεινά, οι δοκιμασίες, και οι διωγμοί που δεν είχαν ούτε έλεος ούτε τέλος εξόντωσαν κυριολεκτικά με τον πιο φρικτό τρόπο την κοινότητα αυτή. Με την κατάκτηση της Κύπρου από τους Οθωμανούς το κλίμα για τους Μαρωνίτες δεν ήταν καθόλου όμοιο με εκείνο της πρώτης άφιξης τους

στο νησί. Προηγήθηκε το Μεγάλο Σχίσμα στην Εκκλησία μεταξύ Ανατολής και Δύσης το 1054 και με την παρουσία των Καθολικών Σταυροφόρων και Ενετών στο νησί με εχθρικές συμπεριφορές, υπήρξε μεγάλη ένταση και εχθρότητα μεταξύ αυτών και των Ορθοδόξων της Κύπρου. Για το λόγο αυτό οι Μαρωνίτες της Κύπρου οι οποίοι παρέμειναν σε κοινωνία με τη Ρώμη και μετά το Σχίσμα, πλήρωσαν βαρύτατο τίμημα, αφού οι Ορθόδοξοι συμπατριώτες τους, τους θεώρησαν εχθρούς. Μετά το θάνατο του Κύπριου Μαρωνίτη Επισκόπου Λουκά (1673), δεν επιτράπη στους διαδόχους του να εγκατασταθούν στην Κύπρο. Οι μοναχοί εκδιώχθηκαν από το νησί. Το αποτέλεσμα φρικτό: από τους Μαρωνίτες της Κύπρου επέζησαν εκατόν πενήντα με διακόσια άτομα μόνο. Αυτούς βρήκαν οι μοναχοί όταν επέστρεψαν το 1735 για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε μια προσπάθεια διάσωσης των Μαρωνιτών στο νησί από τον ολοκληρωτικό αφανισμό. Σήμερα οι Μαρωνίτες, μάρτυρες μιας τραγικής ιστορίας, αριθμούν γύρω στις 6000. Είναι η αρχαιότερη στον κόσμο Μαρωνίτικη κοινότητα μετά τη Συρία και το Λίβανο.

Το ξέρατε; Η Μητέρα Τερέζα ορματιζόταν τον Χριστό

Ακόμη κι ο για 30 χρόνια φίλος της πατέρας Σεμπάστιαν Βασακακά δεν είχε ιδέα πως η Μητέρα Τερέζα πριν ιδρύσει το Τάγμα του Ελέους ορματιζόταν και μιλούσε με τον Χριστό. Ήταν μετά το θάνατο της που αυτή η πτυχή της πνευματικής της ζωής αποκαλύφθηκε. Δύο χρόνια μετά το θάνατό της, το 1997, όταν ετέθη θέμα αγιοποίησης της, βρέθηκαν στα αρχεία των Ισουητών, του πνευματικού της καθοδηγητή και του Αρχιεπισκόπου στην Καλκούτα, έγγραφα που περιείχαν τις σημειώσεις της για επικοινωνίες της με τον Ιησού. Ο πατέρας Βασακακά ο οποίος είχε μαζί με την Μητέρα Τερέζα ιδρύσει το τμήμα διαλογισμού του Τάγματος του Ελέους έχει τώρα ένα έγγραφο όπου η Μητέρα Τερέζα εξήγησε τι της είχε πει ο Ιησούς. Της μιλούσε κατα τη Θεία Ευχαριστία όταν ήταν στην Καλκούτα και της εξήγησε πως ήθελε να είναι το ιεραποστολικό Τάγμα του Ελέους για μοναχές.

ΤΑ ΜΕΓΑΘΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΥ

Αγία Μητέρα Τερέζα της Καλκούτας

Τα λόγια της > Η καθαρή καρδιά είναι ελεύθερη καρδιά, που αγαπά τον Χριστό με μια αδιαίρετη αγάπη.
>Υπάρχει τρομερή πείνα για αγάπη, όλοι έχουμε αυτή την εμπειρία στις ζωές μας- ο πόνος, η μοναξιά. Αν το παραδεχτούμε μπορεί να κοιτάζουμε να βρούμε τους φτωχούς που υπάρχουν ακόμη και στην οικογένεια μας και να τους αγαπήσουμε. Να μιλήσουμε σ' αυτούς με έγνοια. Με καλοσύνη στο πρόσωπό μας, στα μάτια μας, στο χαμόγελό μας, στη θερμότητα του χαιρετισμού μας.> Να έχουμε πάντα ένα χαρούμενο χαμόγελο. Να μην δίνουμε μόνο την φροντίδα μας, αλλά και την καρδιά μας.> Έργα χωρίς αγάπη είναι σκλαβιά.

Το όνομα της ήταν Άγκνες. Γεννήθηκε στα Σκόπια της Βόρειας Μακεδονίας στις 26 Αυγούστου, 1910, τότε Γιουγκοσλαβία. Ήταν το μικρότερο από τα τρία παιδιά στην οικογένεια. Ο πατέρας πέθανε πριν ακόμα μπει στην εφηβεία κι η ζωή τους δυσκόλεψε. Κατά την εφηβική ηλικία έγινε μέλος της νεολαίας της ενορίας της, όπου οι δραστηριότητες υπό την καθοδήγηση ενός Ιησούτη ιερέα την οδήγησαν να αποκτήσει ενδιαφέρον για τις ιεραποστολές. Στην ηλικία των 17, η Άγκνες ανταποκρινόμενη στο πρώτο κάλεσμα της κλίσης της ως Καθολική μοναχή ιεραπόστολο, έγινε μέλος των Αδελφών του Λορέττο. Αυτό το Ιρλανδικό τάγμα ήταν μια κοινότητα καλογραιών γνωστό για το ιεραποστολικό τους έργο στην Ινδία. Όταν έλαβε τους όρκους της ως Αδελφή του Λορέττο, επέλεξε το όνομα Τερέζα προς τιμήν

της Αγίας Τερέζας του Λισιούξ. Στην Καλκούτα της Ινδίας όπου μετέβη, δίδασκε γεωγραφία και κατήχηση στο Κολλέγιο της Αγίας Μαρίας, όπου έγινε διευθύντρια το 1944. Όμως σύντομα αρρώστησε με φυματίωση και κατέστη ανίκανη να συνεχίσει στο κολλέγιο, γι' αυτό και στάλθηκε στο Νταρτζιλινγκ για ξεκούραση και ανάρρωση. Ήταν κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού της με το τρένο για το μέρος αυτό της Ινδίας που είχε το δεύτερο κάλεσμα της- "το κάλεσμα μέσα στο κάλεσμα". Η Μητέρα Τερέζα θυμόταν αργότερα πως, "Θα έφευγα από το μοναστήρι και θα δούλευα για τους φτωχούς, ζώντας ανάμεσά τους". Επρόκειτο για εντολή. Γνώριζα πού ανήκα αλλά δεν γνώριζα πώς να μεταβώ εκεί." Το 1948 το Βατικανό έδωσε στην Μητέρα Τερέζα άδεια να εγκαταλείψει τις Αδελφές του Λορέττο και να ακολουθήσει το κάλεσμά της κάτω από την επίβλεψη του Αρχιεπισκόπου της Καλκούτας. Η Μητέρα Τερέζα άρχισε με ένα σχολείο στις φτωχογειτονιές για να διδάσκει τα παιδιά των φτωχών. Επίσης έμαθε τα βασικά της ιατρικής και επισκεπτόταν τα σπίτια των αρρώστων για να τους περιποιηθεί. Το 1949, μερικοί από τους παλιούς μαθητές της την ακολούθησαν. Ανακάλυπταν άνδρες, γυναίκες και παιδιά που πέθαιναν στους δρόμους, και είχαν απορριφθεί από τα τοπικά νοσοκομεία. Η ομάδα ενοίκιασε ένα δωμάτιο όπου μπορούσαν να φροντίζουν τους ανήμπορους που διαφορετικά θα ήταν καταδικασμένοι να πεθάνουν στα χαντάκια. Το 1950, η ομάδα εγκαθιδρύθηκε από την Εκκλησία ως τάγμα της ενορίας της Καλκούτας, που έγινε γνωστό ως Ιεραπόστολοι της Φιλανθρωπίας.

Το 1952 άνοιξε το πρώτο Σπίτι για τους Ετοιμοθάνατους σε χώρο που προσφέρθηκε από την πόλη της Καλκούτας. Τα επόμενα χρόνια, οι Ιεραπόστολοι της Φιλανθρωπίας της Μητέρας Τερέζας μεγάλωσαν από 12 σε χιλιάδες που υπηρετούσαν τους φτωχότερους των φτωχών σε 450 κέντρα ανά τον κόσμο. Η Μητέρα Τερέζα δημιούργησε πολλά σπίτια για τους ετοιμοθάνατους και τους απόκληρους από την Καλκούτα μέχρι την Νέα Υόρκη και μέχρι την Αλβανία. Ήταν μία από τους πρωτοπόρους στη δημιουργία σπιτιών για θύματα του Είτς. Για περισσότερα από 45 χρόνια, παρηγορούσε τους φτωχούς, τους ετοιμοθάνατους, και τους ανεπιθύμητους σε ολόκληρο τον κόσμο. Το 1966, ιδρύθηκε το τάγμα Αδελφοί των Ιεραποστόλων της Φιλανθρωπίας. Σπίτια άρχισαν να ιδρύονται στη Ρώμη, Τανζανία, και Αυστραλία. Το 1971, το πρώτο σπίτι στις Ηνωμένες Πολιτείες ιδρύθηκε στην Νέα Υόρκη.

Η Μητέρα Τερέζα απέκτησε παγκόσμια φήμη με τις ακούραστες προσπάθειες της υπέρ της παγκόσμιας ειρήνης. Το έργο της της επέφερε σημαντικές ανθρωπιστικές διακρίσεις, περιλαμβανομένων: του βραβείου ειρήνης του Πάπα Ιωάννη του 23ου, και το βραβείο Νόμπελ για την ειρήνη το 1979. Κατά την απονομή αυτού του βραβείου Νόμπελ, η Μητέρα Τερέζα έκανε ακόμη μια επανάσταση, απαιτώντας να αλλάξει η ακολουθούμενη διαδικασία και να δοθούν τα λεφτά στους φτωχούς της Καλκούτας. Το ποσό θα της επέτρεπε να θρέψει εκατοντάδες για ένα χρόνο. Δήλωσε πως οι γήινες ανταμοιβές ήταν σημαντικές μόνο αν την βοηθούσαν να βοηθήσει τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη. Αρχίζοντας από το 1980, σπίτια άρχισαν να εμφανίζονται για τους ναρκομανείς, τις ιερόδουλες, κακοποιημένες γυναίκες, και περισσότερα ορφανοτροφεία και σχολεία για φτωχά παιδιά σ' όλο τον κόσμο. Το 1985 άρχισε τη δημιουργία νοσηλευτηρίων στις ΗΠΑ για τα θύματα του Είτς. Η Τερέζα τιμήθηκε με το Μετάλλιο της Ελευθερίας, την ανώτατη τιμή στις ΗΠΑ. Το 1991 επέστρεψε για πρώτη φορά στην πατρίδα της την Αλβανία, όπου ίδρυσε Σπίτι για τους φτωχούς. Στο μεταξύ στην Ινδία υπήρχαν ήδη 168 Σπίτια. Στις 3 Φεβρουαρίου 1994, κατά το Εθνικό Πρόγραμμα Προσευχής που επιχορηγείτο από την Γερουσία και τη Βουλή των ΗΠΑ, η Μητέρα Τερέζα προκάλεσε το ακροατήριο για φλέγοντα θέματα όπως την οικογενειακή ζωή και τις αμβλώσεις. Είπε, "Σας παρακαλώ μην σκοτώνετε το παιδί. Θέλω το παιδί. Δώστε το παιδί σε μένα."

Η Μητέρα Τερέζα ταξίδεψε για να βοηθήσει τους πεινασμένους στην Αιθιοπία, τα θύματα της ραδιενέργειας στο Τσιερνόπιλ, και τους σεισμόπληκτους στην Αρμενία. Ο ζήλος της και τα έργα ευσπλαχνίας δεν είχαν σύνορα. Το 1996 τιμήθηκε με την Αμερικανική υπερκοότητα.

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ιωάννης Λώρης Κασάπης
ofstbarnabas@
hotmail.co.uk

**ΧΡΟΝΙΑ
ΠΟΛΛΑ**

Στις 9 φεβρουαρίου πανηγυρίζουν οι Μαρωνίτες

Ο Άγιος Μαρωνάς, πατέρας των Μαρωνιτών, γιορτάζει στις 9 Φεβρουαρίου. Είναι η επίσημη πανηγυρίς των Μαρωνιτών. Ο Άγιος Μαρώνης έζησε και ασκήτεψε στη Συρία τον 5ο αιώνα. Γύρω από τη μεγάλη Μονή που ιδρύθηκε στη Συρία στο όνομά του μετά το θάνατο του οι μοναχοί εκχριστιάνισαν τον ειδωλολατρικό πληθυσμό που αποτέλεσε την πρώτη κοινότητα Μαρωνιτών η οποία υπάρχει μέχρι σήμερα. Μετά την επικράτηση των Μουσουλμάνων Αράβων η Μονή καταστράφηκε και οι μαθητές του διέφυγαν στα βουνά του Λιβάνου όπου κήρυξαν τον χριστιανισμό, δημιουργώντας μεγάλη Μαρωνιτική κοινότητα. Κατά τις αραβικές επιδρομές πολλοί Μαρωνίτες κατέφυγαν και στην Κύπρο από τη Συρία και το Λίβανο. Για να επιβιώσουν μέχρι σήμερα στο Λίβανο και στην Κύπρο, οι Μαρωνίτες δεν έπαψαν ποτέ να αγωνίζονται

Στο έργο του Πατέρα Ιωσήφ Λακκοτρύπη, τελευταίου Κύπριου Μαρωνίτη μοναχού, βρίσκουμε την ιστορία των Μαρωνιτών της Κύπρου, ως δημοσιεύεται παρακάτω.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΟΤΑΤΟΥ ΑΒΒΑ ΙΩΣΗΦ ΛΑΚΚΟΤΡΥΠΗ

Από τη Μαρωνίτικη Κληρονομιά μας

Η μουσική και υμνογραφική κληρονομιά της Μαρωνίτικης μας Εκκλησίας

Η Παραδοσιακή Μαρωνίτικη Μουσική Της Συρομαρωνίτικης Εκκλησίας της Αντιόχειας. Μέρος Πρώτο: Ιστορική Αναδρομή της Συρομαρωνίτικης Εκκλησίας της Αντιόχειας

Η Συρομαρωνίτικη Εκκλησία της Αντιόχειας οφείλει το όνομα της στον Άγιο Μάρωνα, ιερέα-μοναχό-αναχωρητή, ο οποίος έζησε στα βόρεια της Συρίας στα μέσα του 4ου αιώνα. Μετά το θάνατο του, γύρω στα 410 μ. Χ., ο τάφος του έγινε σημαντικό μέρος για προσκύνημα και οι μοναχοί μαθητές του ανήγειραν προς τιμή του ένα σπουδαίο μοναστήρι, στο οποίο έδωσαν το όνομα του μεγάλου Αγίου. Σ' αυτό ακριβώς το περίφημο μοναστήρι γεννήθηκε η Μαρωνίτικη Εκκλησία, η οποία επιτέλεσε ένα μεγάλο θρησκευτικό και κοινωνικό έργο. Τεράστιο οικοδόμημα, η μονή στέγαζε γύρω στους 800 μοναχούς, οι οποίοι ζούσαν σε κοινόβιο, ενώ άλλοι 300 περίπου ζούσαν ως ασκητές στα γύρω μέρη της μονής. >Μετά την Οικουμενική Σύνοδο της Εφέσου (431 μ. Χ), η οποία καταδίκασε την αίρεση του Νεστορίου και μετά την Οικουμενική Σύνοδο της Χαλκηδόνας (451 μ.Χ) που καταδίκασε τη διδασκαλία των Μονοφυσικών, η Μεγάλη Εκκλησία της Αντιόχειας διασπάστηκε σε τρεις ομάδες: Τους Νεστοριανούς, τους Μονοφυσίτες και τους Χαλκηδονικούς. Οι τελευταίοι υποστήριζαν το ορθό δόγμα της

Εκκλησίας, ότι δηλαδή στο Πρόσωπο του Χριστού υπάρχουν δύο φύσεις, η θείκη και η ανθρώπινη. Σ' αυτή την ομάδα εντάσσονται και οι μοναχοί της Μεγάλης Μονής του Αγίου Μάρωνα, οι οποίοι ορθά θεωρήθηκαν σαν οι πιο ένθερμοι υποστηρικτές του δόγματος αυτού. Η στάση τους αυτή, η δραστηριότητα τους και η αυθεντία τους προσέκλυσαν πλήθη κόσμου που τους ακολούθησαν και σταδιακά, μοναχοί και πιστοί, πήραν το όνομα Μαρωνίτες. Κατά τον 5ον αιώνα είχαν ήδη σχηματίσει μια πολύ ισχυρή κοινότητα, με επίκεντρο πάντα τη Μονή του Αγίου Μάρωνα. > Τον 7ο αιώνα μ.Χ. μετά από την κατάκτηση της Συρίας από τους Άραβες, ο Πατριαρχικός θρόνος της Αντιόχειας παρέμεινε κενός για έναν αιώνα περίπου. Σ' αυτή τη δύσκολη και γεμάτη δοκιμασίες περίοδο η Μονή του Αγίου Μάρωνα με τη δικαιοδοσία που είχε σ' όλο τον πληθυσμό της γύρω περιοχής και στα υπόλοιπα μοναστήρια που εξαρτιόνταν απ' αυτή, οργανώθηκε σε μια καλά εδραιωμένη Εκκλησία με Πατριάρχη και Επισκόπους. > Μεταξύ του 7ου και του 10ου αιώνα μ.Χ. λόγω των διωγμών και των θρησκευτικών αναταραχών στη Μέση Ανατολή, οι Μαρωνίτες, Πατριάρχης, Επίσκοποι και πιστοί, αφού τους είχαν καταστρέψει και την περίφημη Μονή τους, πήραν το δρόμο της "εξόδου". Οι περισσότεροι διέφυγαν στα ψηλά και άβατα τότε όρη του Λιβάνου και λιγότεροι βρήκαν καταφύγιο στην Κύπρο. > Στο Λίβανο, οι Μαρωνίτες κατόρθωσαν να συγκροτηθούν σε μια ξεχωριστή εθνοθρησκευτική κοινότητα, στην οποία

η πολιτική και θρησκευτική εξουσία συγκυβερνούσαν. > Στη Κύπρο οι Μαρωνίτες έφτασαν τον καιρό των Βυζαντινών. Οι Έλληνες χριστιανοί της νήσου, ανήκαν κι αυτοί στην ίδια δογματική ομάδα των Χαλκηδονικών, πράγμα που, κατά τη γνώμη μου, επέτρεψε στους Μαρωνίτες την ομαλή και φιλική εγκατάστασή τους στο νησί. Ο αριθμός τους αρχικά ανερχόταν στις 30000, αλλά η κάθοδος τους στην Κύπρο συνεχίστηκε, και το 1224 ο αριθμός τους έφτασε τις 80000 περίπου. Κατοικούσαν σε 64 χωριά δικά τους κυρίως στα βόρεια του νησιού.> Στην Κύπρο κατέφθασαν και Μαρωνίτες μοναχοί. Μερικοί ιστορικοί υποστηρίζουν ότι οι πρώτοι ιερομόναχοι που κατέφθασαν στην Κύπρο υπάγονταν στη μοναχική κοινότητα της περιφημής Μονής του Αγίου Μάρωνα στη Συρία. Αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν τη Μονή τους μετά από την ολοκληρωτική καταστροφή της το 930 μ.Χ, μικρή ομάδα από αυτούς αποφάσισε να έρθει στη Μεγαλόνησο για εξυπηρέτηση των πιστών τους. Είχαν ως έδρα τους τη Μονή Αγίου Ιωάννη στον Κουτσοβέντη απ' όπου υπηρετούσαν τους Μαρωνίτες για μεγάλο χρονικό διάστημα, κάτω από την καθοδήγηση και δικαιοδοσία του Πατριάρχη που είχε εγκατασταθεί στο Όρος Λίβανος. Το έργο τους ετοίμασε και οδήγησε τη Μαρωνίτικη δομή της Κύπρου σε Επισκοπική (η συνέχεια στη σελ. 2)

IMK

Σκέψεις για δημιουργία Ιδρύματος Μαρωνίτικης Πνευματικής Κληρονομιάς (Maronite Spiritual Inheritance Foundation) προς τιμήν και μνήμην του Δάσκαλου Ηλία Κασάπη. Σκοπός η καταγραφή και διατήρηση της Μαρωνίτικης κληρονομιάς, δεδομένης της ταχείας εξαφάνισής της ιστορικής μας κοινότητας. Τέτοια κληρονομιά αποτελούν η παράδοση της εκκλησιαστικής μας μουσικής, οι εκκλησίες και τα προσκυνήματα μας, η διάλεκτος του Κορμακίτη κλπ

